

FOTO MICHEL LANDEWEERD

ONS OEROL

“De ‘Peer Gynt’-kamelen stonden bij ons in de stal”

Bij schapenboerderij De Zeekraal in Oosterend kun je terecht voor eigengemaakte, biologische zuivelproducten, van kaas met fenegriek of zeekraal tot cranberry-ijs. Dit jaar is het de locatie voor ‘Fast Car’ van Renske van den Broek.

MARIEKE AAFJES

Voor hij het familiebedrijf van zijn vader Willem overnam en schapenboer werd, heeft Gerben Bakker een avontuurlijke route afgelegd. Na school vertrok hij naar Amerika, waar hij twee jaar bij een Terschellinger koeienboer in Californië heeft gewerkt. Terug in Nederland besloot hij beroepsduiker te worden. Hij werkte op de raarste plekken. “Op booreilanden, onder de grond bij Schiphol, in een stuwmeer in Zwitserland, in Maleisië...” Prachtig werk vond hij het. “Maar niet om je hele leven te blijven doen. Je bent veel weg van huis en het is onberekenbaar.” Inmiddels runt hij de boerderij en kaasmakerij alweer acht jaar, samen met zijn vrouw Jolanda. Ze wonen ernaast, met hun zoontjes Laurens (10) en Martijn (9). Tijdens het festival is het een gekkenhuis, vertelt Gerben. Alles staat in het teken van Oerol:

“Martijn is vrijdag jarig, maar we vieren het pas na het festival. Daar komen we gewoonweg niet echt aan toe met alle drukte.” De Zeekraal staat drie dagen op de braderie en zoals bijna ieder jaar is er een voorstelling in de loods achter de boerderij. Dit jaar is dat ‘Fast Car’. “We zijn met de hele familie naar de try-out geweest. Echt spectaculair.” Iedere dag stroomt de winkel stroomt vol met festivalgasten. “Die geven ons ook altijd tips over voorstelling die we niet mogen missen!” In de vrije uurtjes pro-

“ECHT SPECTACULAIR”

beert de hele familie Bakker zoveel mogelijk van het festival mee te maken. De kinderen gaan regelmatig met opa en oma op stap. Willem Bakker is sinds jaar en dag een Vriend van Oerol. Welke voorstelling hem het meest is bijgebleven? ‘Peer Gynt’, zegt hij zonder twijfel. “Dat was echt uniek. Ze noemen die plek ook nog steeds de ‘Peer Gynt-plek’. De kamelen die tijdens de voorstelling verschijnen, hebben wij nog in de stal gehad.”

–
Renske van den Broek – ‘Fast Car’. 19 juni 13.00 en 16.30 uur, 20 juni 13.00 en 17.30 uur, Locatie 58 De Zeekraal – Oost, €10.

INGELIJFD

Op slippers achter de knoppen

FOTO GEERT SNOEIJER

Een dagje meelopen met de geluidstechnici van Oerol, dat leek me wel wat. Wat aan de knoppen draaien, muziekje luisteren, dansen. Ik loop een dag mee met Richard Kloosterman: geluidsman en coördinator van de ROC-studenten die her en der achter de schermen werken. “Het meeste leren ze in de praktijk.”

BABETTE RIJKHOFF

Ik spreek af met Richard op het Brandarisplein. Maar als ik daar aankom: geen Richard. Dus ik bel hem. Hij is in de toren! Ellen ten Damme heeft er net een concert gegeven voor de Vrienden van Oerol en repeteert haar nieuwste nummer nog even. Met een vrolijk hoofd zwaait hij de voordeur van de Brandaris open. “Kom snel, misschien zie je het laatste stukje nog.” Vlug ren ik achter Richard aan, de 55 treden omhoog. Boven aangekomen stopt Ellen net haar gitaar in de koffer. Jammer. Dan maar de kabels oprollen en de boxen naar beneden brengen. Ik merk gelijk dat het niet zo slim was om mijn slippers vandaag aan te doen. Want Richard en de drie stagiaires die bij

hem zijn dragen oerdegelijke al-valt-er-een-ijskast-op-mijn-teen-ik-voel-er-toch-niks-van-schoenen. Wanneer alles is opgeruimd moet Richard naar Midsland. Kabels brengen of zo. Ik let niet goed op, want ik ben geobsedeerd door de Brandaris. Het concert was halverwege de toren, en ik wil helemaal naar boven. “Dan loop je toch even met mij mee?” zegt Floor Vuurboom, coördinator van de Vrienden van Oerol. “Ik ga ze een bloemetje brengen.” Als Richard terug is gaan we even kletsen, want het straattheater dat nu speelt regelt zijn eigen geluid. Richard heeft onder andere de Westerkeyn en het Groene Strand opgebouwd. Afgelopen Oerol, toen hij ook optrad met zijn gezelschap De Stille Fanfare, stond er 4000 kilometer op de teller: “Probleempje oplossen hier, probleempje oplossen daar. Dan is het eiland toch best groot.” We moeten aan de slag voor de band die nu komt: Brassroots! Ik klap de statieven uit – nog steeds zeer alert voor alles wat op mijn tenen kan vallen – en de band klimt op het podium. Richard stelt het geluid in en dan mag ik het ook even proberen. De trompet schuif ik nog een stukje open en dan is het eindelijk tijd om te swingen!

STRAATTHEATER

Uitloop

‘Monologue s’exterieur’ begint eigenlijk pas in je eigen tentje: Leonie Kuipers deelt condooms uit, met een tekst die bij de daad kan worden voorgedragen.

Thijs van Wimbergen, Amsterdam

“Een moment van bezinning? Dus of ik wel zeker weet of ik met diegene naar bed wil? Mag ik ‘m nu openmaken? Wachten tot in m’n tent? Ik heb een bungalow... Ik vind het een leuk idee. Het is altijd een onhandig moment wanneer er een condoom omgedaan moet worden. Dus het maakt het speciaal wanneer de ander een gedichtje voorleest.”

Sanne de Rooij, Terschelling

“Des te meer reden om een condoom te gebruiken. Heel vet, zo’n gedichtje op het *moment suprême*. Sommige teksten schijnen heel plat te zijn en de andere weer romantisch. Het wordt dus keihard neuken of de liefde bedrijven.”

Michiel Landeweerd, Eindhoven

“Een literair condoom! Te gek! Ik ga hem deze Oerol zeker weten gebruiken. Dus het is afwachten of er romantische, rare, platte of kunstzinnige teksten bij het condoom zitten? Bizar! Ik denk dat dit de beste Oerol voorstelling ooit gaat worden.” (BR)

–
Leonie Kuipers – ‘Monologue s’exterieur’. 19 juni, Westerkeyn.

FOTO'S DIEDERIK DE KLERK

SPIEGELINTERVIEW: REGISSEUR LAURA VAN DOLRON INTERVIEWT DAGKRANTREDACTEUR MARIEKE AAFJES

“Niet iedereen kan dat takje zijn dat door de rivier wordt meegevoerd”

FOTO PIETER CRUCCO

Laura van Dolron heeft dit Oerol met haar voorstelling ‘Welk stuk waar?’ iedere dag op een andere locatie gespeeld, met iedere dag een haar onbekende gast. Vanuit een zoektocht naar de ideale combinatie van moment, plek, gast en spel, voor de ideale voorstelling.

MARIEKE AAFJES

Dit is een zoektocht naar het ideale interview. Ik hoop dat dit het beste moment is, in de ochtendzon, op de perfecte locatie, hier voor haar stacaravan, en dat wij samen de ideale combinatie maken, voor het mooiste gesprek. Hiervoor stap ik uit mijn gebruikelijke rol als interviewer en word als het ware haar gast. Ik laat zo veel mogelijk journalistieke trucjes achterwege, heb geen vragenlijstje meegenomen en heb het voornemen om te zijn wat zij haar gast in ‘Welk stuk waar?’ vraagt: een takje dat door de rivier wordt meegevoerd. Eén vraag als startschot voor dit conceptuele experiment. Om nader tot elkaar te komen, te zorgen dat er genoeg vertrouwen is van beide kanten en om de grenzen aan te geven, wil ik weten wat ze hoopt dat ik níet vraag in dit interview.

Laura van Dolron: “Hm, moeilijk. Er zijn een aantal rotvragen te verzinnen, of oninteressante vragen. Maar misschien is het wel wat jij nu aan me vraagt: om de leiding te nemen, dat ik de zaak een bepaalde structuur moet geven. Dat zou ik een moeilijke vraag vinden. Maar die heb je net gesteld en inmiddels praat ik alweer een paar minuten, dus misschien valt dat feitelijk wel mee.”

Confrontatie één: het is natuurlijk niet te voorspellen hoe dit interview gaat verlopen. Aan het eind van haar zin heb ik het gevoel dat ik me moet verontschuldigen, dat ik haar in zo’n situatie heb gelokt. Maar ik doe het niet. Ik had me voorgenomen me te ontspannen, de controle los te laten. Ik houd dus mijn mond en kijk

Laura afwachting aan. Die mijmert voor zich uit, neemt een slokje thee en steekt van wal. “De mensen die mij kennen, weten denk ik dat ik zachte aardige voorstellingen maak. Ik denk dat daarom ook wel veel mensen ‘ja’ zeggen, omdat ik heel humaan werk. Natuurlijk zitten er af en toe wel scherpe randjes aan, voor die spanning. Maar conflicten tussen mensen, mensen die elkaar kapot maken, dat is niet mijn fascinatie. Ik ben meer geïnteresseerd in mensen die de strijd met zichzelf aangaan. Alle acteurs die meedoen hebben een dubbele ambitie. Enerzijds willen ze dat het prettig is, en gezellig. Anderzijds willen ze niet afgaan op het podium, weten ze dat het spannend moet worden, en dat dat vaak in strijd is met veilig en gezellig.”

Ik voel me opgelucht: natuurlijk, een deel van Van Dolron hoopt op veilig en gezellig, in dit experimentele interview. Net als de gastacteurs. Net als ik. Ze verlangt naar een prettig, gelijkwaardig samenzijn. In de voorstelling zie je dat verlangen ook, maar het wordt nooit vervuld. Want er kan er maar één van de twee de touwtjes in handen hebben. Eenzaam. Er valt een lange stilte. Ik voel me ongemakkelijk in mijn zelfgekozen rol van takje in de rivier en kan mijn mond niet houden. “Hoop je dat ik nu een vraag stel?” Van Dolron glimlacht en schudt haar hoofd. “Nee. Grappig dat je dat vraagt. Ik heb in interviews eigenlijk nauwelijks vragen nodig, haha. Ik associeer wel verder op mijn eigen uitspraken. Ik hou er wel erg van, dat er vragen aan me gesteld worden. Aan de

andere kant komt het er dan ook op neer dat je helemaal geen antwoord geeft op de vraag, maar dat een beetje draait en gewoon zegt wat je wilt zeggen.”

Na een korte stilte kijkt ze me aan: “Nu hoop ik wel dat je een vraag stelt.”

Ik zit middenin een Laura van Dolron-constructie: het hier en nu is het uitgangspunt, maar wordt ineens helemaal omgedraaid tot een dramatische situatie. Toch een vraag. In hoeverre lukt het de gasten om zich vol overgave in de ontmoeting met haar mee te laten voeren?

“De meesten genieten ervan, geloof ik. Vooral

**VAN DOLRON IS
MISSCHIEF WEL OP
HAAR SYMPATHIEKST
WANNEER ZE BLOOT-
LEGT WAT ZICH ONDER-
HUIDS AFSPLEET**

wat oudere, slimme mensen hebben een heel genereuze, vaderlijke insteek. Zo van ‘doe maar met me wat je wilt, ik vind het hartstikke leuk’. Je ziet wel eens vaders die worden ondergesmeerd door hun kind met chocoladepasta, en die dat dan heel gezellig vinden. In de voorstelling van woensdag was Rogier Schippers er bijvoorbeeld: die had zich echt voorgenomen geen trucs te doen, zich echt los te maken. En hij corrigeerde zichzelf dus ook wanneer hij terugviel op een houding of een ‘veilig’ acteerpatroon. Maar niet iedereen kan dat even gemakkelijk. Ik onderschat dat soms, ik denk altijd dat iedereen in principe dat takje kan zijn. Maar sommige mensen hebben een idee van

zichzelf en kunnen daar niet van afkomen. Dat moeten ze dan de hele voorstelling hooghouden, dat zit veel dieper dan ik denk. Dat heeft me verbaasd, dat je merkt dat er ergens een reden is geweest waarom die persoon zeker weet dat ie nóóit meer een takje wil zijn. Dat heeft ook een bepaalde tragiek. Heftig, omdat ook het publiek dat feilloos ziet. En afkeurt. Zo’n worsteling van iemand trekt de aandacht juist naar datgene dat hij of zij juist niet wilde vertellen. Net zoals soms iemand zonder voorbedachte rade ineens iets veel mooiers kan laten zien dan hij of zij denkt.”

Ik voel me verbonden met Cornald Maas, Jan van Eerd, Sara de Bosschere, alle mensen die op en buiten Terschelling te gast zijn geweest in ‘Welk stuk waar?’. Die hebben geprobeerd zich te ontdoen van alle definities die aan hun naam en beroep kleven, en zo puur en onbevangen mogelijk Van Dolron, en het publiek, tegemoet te treden. En ik voel me een naïeveling, met een wens om met een tekst in een krant een indruk te kunnen geven van Van Dolrons postdramatische en intiem-filosofische manier van werken. Van Dolron verwoordt mijn worsteling: “Als ik jou was, zou ik nu in een interne spagaat zetten. Tussen het willen volgen van een concept, een mooie vorm, en het luisteren naar die praktische stem in mijn achterhoofd – want je wilt er natuurlijk een verhaal van maken.”

Tja. Het verhaal van een takje in een rivier. Betrapt voel ik me, en doorzien. Maar niet bedreigd: Van Dolron is misschien wel op haar sympathiekst wanneer ze blootlegt wat zich onderhuids afspeelt, of dat nu in woorden of theater is.

–

Laura van Dolron - ‘Welk stuk waar?’ 19 juni 21.00 uur, Westend Theater – West, 20 juni, 14.00 uur Bostheater – Midden, 60 min., €10.

COLUMN

Oubliétoren

Op uitnodiging van het Oerol festival reflecteert dagelijks een jonge kunstcriticus van het Corpus Kunstcritiek op het festival en de spiegeling van de dag. Vandaag: Lucy van der Wiel.

Oerol, een week geleden. Een vrouw met een open gezicht en roze glittermantel staat op een duinpan. Ze straalt. En ze roept: "Plus!" (handenklap boven d'r hoofd). "Vulva!" (met kniebeweging omhoog). Het is kunstenaar Yvonne Beelen, vorig jaar op Oerol met haar Knibbel Krabbel Huisje, die vindt dat de vulva gevierd moet worden als de plek waar wij allemaal vandaan komen. Eerder maakte ze in Rotterdam grote, kleurrijke schilderijen van vulva's en hing die in wijken waar veel mensen weliswaar een verschillend vaderland hadden, maar allemaal dezelfde moederoorsprong. Ook al kom ik uit een sneetje uit mijn moeders buik, ik ben overtuigd. Samen doen we "Plus! Vulva!" met grote handen en kniebewegingen. Het liefst zou ik dit de hele dag doen, maar na een paar keer weten we dat het mooi is geweest. Ze gooit haar armen in de lucht en zegt: "Jij bent leuk." Ik krijg een knuffel. Een stel van middelbare leeftijd komt aan en Beelen begint opnieuw. We roepen met z'n allen "Plus! Vulva!" en worden vervolgens met een kleurig emmertje en schepje de duinen in

gestuurd. Onze opdracht: een vulva bouwen. Roze paaltjes leiden ons naar een dertig meter lange zandsculptuur. Het is pas de tweede dag, dus vooralsnog ligt alleen de linker kleine schaamlip er. Hierover leeg ik liefdevol mijn emmertje. Eind van de week is de vulva klaar en kunnen we tussen de lippen door naar beneden roetsjen. Die nacht om half vier trappen de buurjongens op de camping tegen lege koelkasten aan. Ze roepen met dikke tongen om bier en hoeren. Ik ga een eindje fietsen. Zonder lenzen. Er is een vage vlek, dat is de weg, en die volg ik langs andere vlekken die tenten, een huis met wc's en een rij met bomen zijn. Dan is er een vlek met gras waar het stil is. In de hoop één te worden met nacht en natuur ga ik hier liggen. De dauw trekt in mijn jas. De sprietten prikken een beetje. Er zijn honderden miertjes en kevertjes die mijn oren en laarzen en trui in kunnen kruijen. Er zijn ook slakken, spinnen en slangen (zouden er hier slangen zijn?). Ik fluister: "plus, vulva" en denk aan de eenzame schaamlip waar niemand doorheen glijdt. En alle nachten die zij, eenmaal volmaakt, stralend maar onbekeken zal doorbrengen onder de verre schijnwerpers van vuurtorenlicht. Maar na de mensen komen de golven en de eilandwind die haar meedragen door de winter en haar volgend jaar verstoppen achter onze oren en tussen onze tenen. De oorsprong laat zich niet zomaar vergeten.

MEEDOEN – Stuur je foto of tekening naar dagkrant@oerol.nl

Spiegelbeeld

FOTO SJOUKJE DE VRIES

MEEDOEN

Lokroepjes

WELKOM

Celina Vonk, hartelijk welkom op je eerste Oerol. Je oom haalt je met kielegat vlag van de boot.

Lieve i&f&pj...wat heerlijk dat jullie er zijn! Fijn dat ik een paar van jullie mocht helpen met de Oerol **ontmaagding!** Ik geniet, jullie hopelijk ook!..... en smetvrezige ik hou je man in de gaten hoor! Laat m niet bij de kassa spelen!

AANBOD

Heb 1 kaart voor Comp.Marius, **Manon & Jean van Florette** voor zondag 11 uur, inclusief lunch! Bel Rob 06-12458075

Ik heb vier kaartjes voor **Oostpool** 18 juni 16 uur, kopen of ruilen..? 06-45426571

Gevonden op het Groene Strand: **bril met roze oortjes en kralen koordje**. Sms 'bril mijn' naar 06-83091337

Aanbod: donderdag meerijden naar **Ehv?** Ik vertrek met de snelboot van 16.30, plaats voor 2 personen. 06-41750447

GEZOCHT

Dinsdag heeft iemand mijn **zwarte north face jas** geleend bij camping De Kooi, maat S. Ik heb het koud! 06-54761336

Wie heeft er twee kaartjes voor **Mirror** op 18 juni? Bel 06-518011225

Pleeteam Westerkeyn zoekt ontbrekend puzzelstukje, wie heeft het?

Wie o wie heeft 'm gevonden? Mijn **oorring met anker?** Je zou me er dolblij mee maken! Natasja 06-14665083

Vermist! Roepnaam **wuppie**, signalement, oranje, kronkelig, gestolen in West van mijn fiets! Ik deed er alles mee! 06-43071503

GEFELICITEERD

62 word je vandaag, lieve José, op ons 4° Oerol en de 29° dag na ons **trouwen**. Op naar 't zilver! Xxx Harry (64)

Mark **Spies**, felicitaties! Happy Birthday! Luf u! P.

Lieve **Rudi**, alweer een verjaardag op Oerol: gefeliciteerd! Pieter en Annette

Jannie gefeliciteerd met 60e! De Oerol-plakkers in de Jachthaven.

Schatje, je bent jarig! Gefeliciteerd! En volgend jaar ga ik natuurlijk weer met je mee om 30 jaar Oerol en jouw 40ste verjaardag samen te vieren! Voor altijd... XXXXXXXX

Madelief 7 jaar op Oerol! Proficiat pp.p.w.m.m.m.v.j!

HIEP HIEP hoera, **Cora** is jarig! Zoete ZILTEN ZOENTJES de drie zonnen brillen.

Jahaaa! Gefeliciteerd! Chris is **afgestudeerd** en t wordt gevierd op Oerol! Liefs jaloerse Mirte

BEDANKT

Oerol op zijn best: beurs in fietsmand op Westerkeyn achtergelaten. Kirsten, blind en blij, verhuisde fiets naar **stoute fietsen**. Ik helemaal blij en wil je publiekelijk nogmaals bedanken. Echt Oerol. Jellie.

Vanaf de boot bedanken we **Bas en Bonne** voor het plesante uitzicht tijdens de vergaderingen. Nu weer terug naar onze eigen mannen! Varia 4 veel plezier verder!

Stond ik bij de Lunatics zonder kaartje, domweg in de tent laten liggen, krijg ik ineens een kaartje in mijn handen! Dank **aardige meneer!**

ONGEZOUTEN

Wanneer ik 's ochtends die hoestjes om me heen hoor op de camping ben ik nog blijer dat ik gestopt ben. Een **verslaafde roker**

Komt dit bekend voor? Een mooie subtiele voorstelling – je wordt geraakt. Helaas zijn ze ook hier: gearriveerde **60-plussers** met te dikke veel geluidjesmakende camera's die vooral ALLES op de foto moeten zetten...Mag het aub ietsje bescheidener?! Dank u.

CONTACT

Inconsequent **veganistisch psychoot** die elke ochtend netjes zijn tanden poetst (24) zoekt lief meisje (20+) 06-28543877

GROET

Lieve jongen, met jou samen op Oerol voelde 't eiland soms onbewoond! Mis je nu al, ben helemaal geroerd. Xje, eitje. P.S. Wens je mooie **mijmeringen** toe...

Heerlijke Janny, 4e Oerol alweer en elke keer weer super. Onze liefde is geen **luchtspiegeling** maar levensrecht en bloedmooi. Hou van je zilte huid na een hete n8. LY, Robbie.

Lieve **Jessica**, ik ben blij dat ik nu weer bij jou ben, hou van jou, kom je ook eens naar Damwoude?

Lieve mam, Wat fijn om met jou en **surrenda** hier op Oerol te zijn. Mam je wordt bijna 70! Dit is alvast ons oerolfeest! Dikke kus, Ans.

Welkom op je eerste Oerol sleeënd! Xje van je **knijpaapje** en Koebi

Verliefd worden bij Onder de Pannen. T is niet wederzijds, heb het zelf **verprutst**. Gr. M. uit Z.

Dag Hessel, bedankt voor je **felicitatiesong** gisteravond en natuurlijk de **champagnebitter!** Gerda

Wat fietsen, wad lopen, wat bietsen, wat kopen. **Fine vibes** and no stress. Do you know where I am? Guess!!

Burgardus! **Nakupenda**, X Kaasmeisje.

Mijn **SUNSHINE**, het ultieme geluk is samen Oerol beleven. Whatever fore ecer! Tutsje moon(de)light.

Bedankt **vader rein en moeder hinke** voor de heerlijke dagen. Geniet nog even van Terschelling en pa hou t licht in je ogen. Liefs jullie vrucht en Dick

SPONSOREN & PARTNERS

Hoofdsponsors

Partner in de natuur

Subsponsors

Subsidiënten

Mediapartner

International Partner

Leveranciers

COLOFON

Hoofdredactie

Joost Broeren

Wendy Koops

Redactie

Marieke Aafjes

Mark Baker

Vanessa Groenewegen

Babette Rijkhoff

Pieter-Bas van Wiechen

Gaby van der Zee

Fotografie

Pieter Crucq

Diewke van den Heuvel

Diederik de Klerk

Michiel Landeweerd

Geert Snoeijer

Ontwerp

Dietwee, Utrecht

Opmaak

Jan Pieter Ekker

John Koning

Druk

Flevodruk Harlingen

Webredactie

Jan-Willem van der Mijde

Oerol Marketing & Communicatie

Tonneke Mulder

Sanne de Rooij